

[Undervisningsministeren.]

for at foreslaa en Lukning for et enkelt Aar. Men Udvalget føjer dog til, at man maa beklage — det er hele Udvalget, der gør den Tilføjelse —, at man maa beklage, at Forholdene paa et Tidspunkt, hvor den nye Seminarieordning skulde udfoldes, skulde gøre det nødvendigt at skride til en saadan Foranstaltning, og jeg har ment at maatte lægge megen Vægt paa dette Forbehold. Hertil kommer ogsaa det uheldige for den almindelige Befolkning, for Hjemmene, for Forældrene, for de unge, der havde regnet med, at nu vilde de netop det Aar blive optaget paa Seminariet, nu var de netop i den Alder, der passede, og saa skulde de nu have at vide, at nu kunde de alligevel ikke blive optaget, men maatte gaa et Aar til eller slaa ind paa andre Uddannelsesveje. Vi har ikke turdet følge Udvalget paa dette Omraade, og det var, som sagt, ogsaa en meget forbeholden Indstilling.

Som Alternativ hertil drøftede man Spørgsmaalet om at nedsætte Klassekvotienten i Seminarierne. Man regnede ud, at man ved en Nedsættelse af Klassekvotienten fra den nuværende Størrelse, 28, Maksimaltallet, til 21 vilde kunne naa lige saa meget som ved en Lukning af Seminarierne et Aar. Man var ogsaa enig om, at det pædagogisk vilde være meget forsvarligt, og det vilde være let at gøre for Statsseminarierne. Men man mente, at det vilde ramme de private Seminarier for haardt økonomisk, og derfor turde man ikke anbefale den Vej.

Vi har imidlertid i Ministeriet, jeg tror, jeg tør sige: uden at der har rejst sig egentlige Protester derimod fra Seminarernes Side, fundet det heldigt at nedsætte Klassekvotienten for det kommende Aar med 3, fra 28 til 25, og noget vil der derved naas i Retning af Indskrænkning af Arbejdsløsheden.

Endelig drøftede Udvalget som det tredje Punkt en Nedlæggelse af visse Seminarier, og af Udvalgets otte Medlemmer har de syv foreslaaet, at der nedlægges tre Seminarier. Blandt de syv findes tre Seminarieforstandere, to fra Statsseminarier og en fra et Privatseminarium. Forslaget følges af Ministeriet, og jeg skal hermed have den Ære at forelægge *Forslag til Lov om Nedlæggelse af Seminarier*.

For det første foreslaar Lovforslaget, at Jonstrup Seminarium flyttes til Femmers Kvindeseminarium i København. Paa Jonstrup Seminarium har man endnu ikke fuldt ud, ja langt fra, anvendt sin Part af de Penge, som er bevilget til de forskellige Statsseminarier som Følge af den nye Seminarielov. Vi har med Vilje holdt noget igen her, saaledes at der kan spares en Del Penge, hvis man beslutter at nedlægge Jonstrup Seminarium.

Femmers Seminarium har en ny moderne Bygning, væsentligt opført for Statsmidler. Ledelsen er villig til en Sammenlægning, saaledes at vi i Stedet for Femmers private Kvindeseminarium i København med tilhørende Forskoleseminarium faar et nyt Statsseminarium. At Jonstrup og Femmers slaas sammen, vil naturligvis betyde en væsentlig Besparelse. Tillige forsvinder et af vore Forskoleseminarier; Udvalget har i Slutningen af sin Betænkning henstillet, at et Forskoleseminarium nedlægges. Vi har jo 4, 1 Statsforskoleseminarium, det i Vejle, og 3 andre, deriblandt det, der er knyttet til Femmers Kvindeseminarium i København. Paa dette Punkt følger vi altsaa Udvalgets Indstilling, der i denne Henseende er enstemmig. Jeg glemte før at nævne, at vi ogsaa paa et andet Punkt følger en Henstilling fra Udvalget, idet vi nylig har besluttet at forhøje Minimumseksamenskarakteren ved Lærerprøven fra „godt“ til „godt kryds“. Det betyder ikke forfærdelig meget. Det er maaske kun en halv Snes Seminarister om Aaret, der derved vil hindres i at bestaa Lærerprøven, og det kan jo være, at denne Forhøjelse netop vil forbedre Lysten og Fliden saa meget, at det faktisk ikke vil betyde meget i Retning af at indskrænke Arbejdsløsheden, men vi har dog ment det forsvarligt og rimeligt ogsaa at gaa til dette Skridt, ogsaa der at følge en Henstilling fra det nedsatte Udvalg, som ogsaa paa dette Punkt var enstemmig.

Men Udvalget indstillede jo, at der skulde nedlægges tre Seminarier! Der er altsaa to tilbage. Jeg kunde naturligvis her i Dag komme med bestemte Forslag i Lovforslaget om, hvilke det skulde være, men jeg har ikke villet gaa den Vej af Hensyn til de Seminarier, der maatte blive ramt af